

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 20 Νοεμβρίου 2013 — Ministero dell' Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo Economico κατά Ediltecnica SpA

(Υπόθεση C-592/13)

(2014/C 52/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντα: Ministero dell' Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo Economico

Εφεσίβλητη: Ediltecnica SpA

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος, κατά το άρθρο 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και την οδηγία 2004/35/EK⁽¹⁾, της 21ης Απριλίου 2004 (άρθρα 1 και 8, παράγραφος 3, καθώς και αιτιολογικές σκέψεις 13 και 24), ιδίως δε στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», καθώς και στις αρχές της προφυλάξεως, της προληπτικής δράσεως και της επανορθώσεως των ζημιών που προκαλούνται στο περιβάλλον κατά προτεραιότητα στην πηγή, εθνική ρύθμιση όπως αυτή των άρθρων 244, 245 και 253 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 152, της 3ης Απριλίου 2006, βάσει της οποίας, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες διαπιστώνεται η ρύπανση τόπου, καθώς και ότι είναι αδύνατο να προσδιορισθεί ο υπεύθυνος για τη ρύπανση και να απαιτηθεί από αυτόν η επανόρθωση της ζημίας, δεν επιτρέπεται στη διοικητική αρχή να απαιτήσει από τον κύριο, ο οποίος δεν ευθύνεται για τη ρύπανση, να εφαρμόσει τα μέτρα επείγουσας προστασίας και «εξυγιάνσεως», αλλά απλώς καταλογίζεται στον κύριο αυτόν ευθύνη ενέχουσα υποχρέωση καταβολής αποζημιώσεως η οποία περιορίζεται στην αξία του ακινήτου κατόπιν της εφαρμογής των μέτρων «εξυγιάνσεως»;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (ΕΕ L 143, σ. 56).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di pace di Matera (Ιταλία) στις 21 Νοεμβρίου 2013 — Intelcom Service Ltd κατά Vincenzo Mario Marvulli

(Υπόθεση C-600/13)

(2014/C 52/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di pace di Matera

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Intelcom Service Ltd

Εναγόμενος: Vincenzo Mario Marvulli

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Θεοσιάζεται πράγματι με τα άρθρα 51 επ. του ιταλικού νόμου αριθ. 89/1913 περί συμβολαιογράφων, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1350 και 2657 του ιταλικού αστικού κώδικα (στο εξής: αστικός κώδικας), μονοπωλιακό καθεστώς υπέρ των συμβολαιογράφων για την παροχή υπηρεσιών, όσον αφορά την κατάρτιση και τη επικύρωση πράξεων μεταβίβασης ακινήτων στην Ιταλία, κατά τρόπο που αντιβαίνει προδήλως στις διατάξεις και τις αρχές των Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΕ) που προβλέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών εντός των κρατών μελών της ΕΕ και ιδίως στην οδηγία 2006/123/EK⁽¹⁾, της 12ης Δεκεμβρίου 2006 (επονομαζόμενη «οδηγία Bolkestein»), η οποία μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 59 της 26ης Μαρτίου 2010 που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ιταλικής Δημοκρατίας, αριθ. 94 της 23ης Απριλίου 2010;
- 2) Εκτιμά επίσης το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι ο νόμος αριθ. 89/1913 περί συμβολαιογράφων, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1350 και 2657 του αστικού κώδικα, αντιβαίνει στις διατάξεις της Συνθήκης ΕΕ που προβλέπουν την απαγόρευση των μονοπωλίων στην παροχή υπηρεσιών (άρθρο 53 της Συνθήκης ΕΕ και άρθρο 37 της Συνθήκης ΕΕ);
- 3) Εκτιμά επίσης το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι ο ιταλικός νόμος 89/1913 περί συμβολαιογράφων, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1350 και 2657 του αστικού κώδικα, αντιβαίνει περαιτέρω στις διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απαγορεύουν τα επονομαζόμενα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος των άρθρων 28 και 29 της Συνθήκης ΕΚ, νυν άρθρων 34 και 35 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατόπιν των τροποποιήσεων που επέφερε η Συνθήκη της Λισσαβόνας, μέτρα που απαγορεύονται από τη Συνθήκη, δεδομένου ότι τείνουν να περιάγουν σε δυσμενή θέση τους πολίτες ορισμένων κρατών μελών σε σχέση με τους πολίτες άλλων κρατών μελών, όσον αφορά την πρόσβαση στις παρεχόμενες σε αυτούς υπηρεσίες,

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376, σ. 36).

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Νοεμβρίου 2013 η Hansa Metallwerke AG κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-375/10, Hansa Metallwerke AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-611/13 P)

(2014/C 52/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl, Hansa Belgium, Hansa Austria GmbH (εκπρόσωποι: H.-J. Hellmann και S. Cappelari, δικηγόροι)